GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh. Seite 75v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

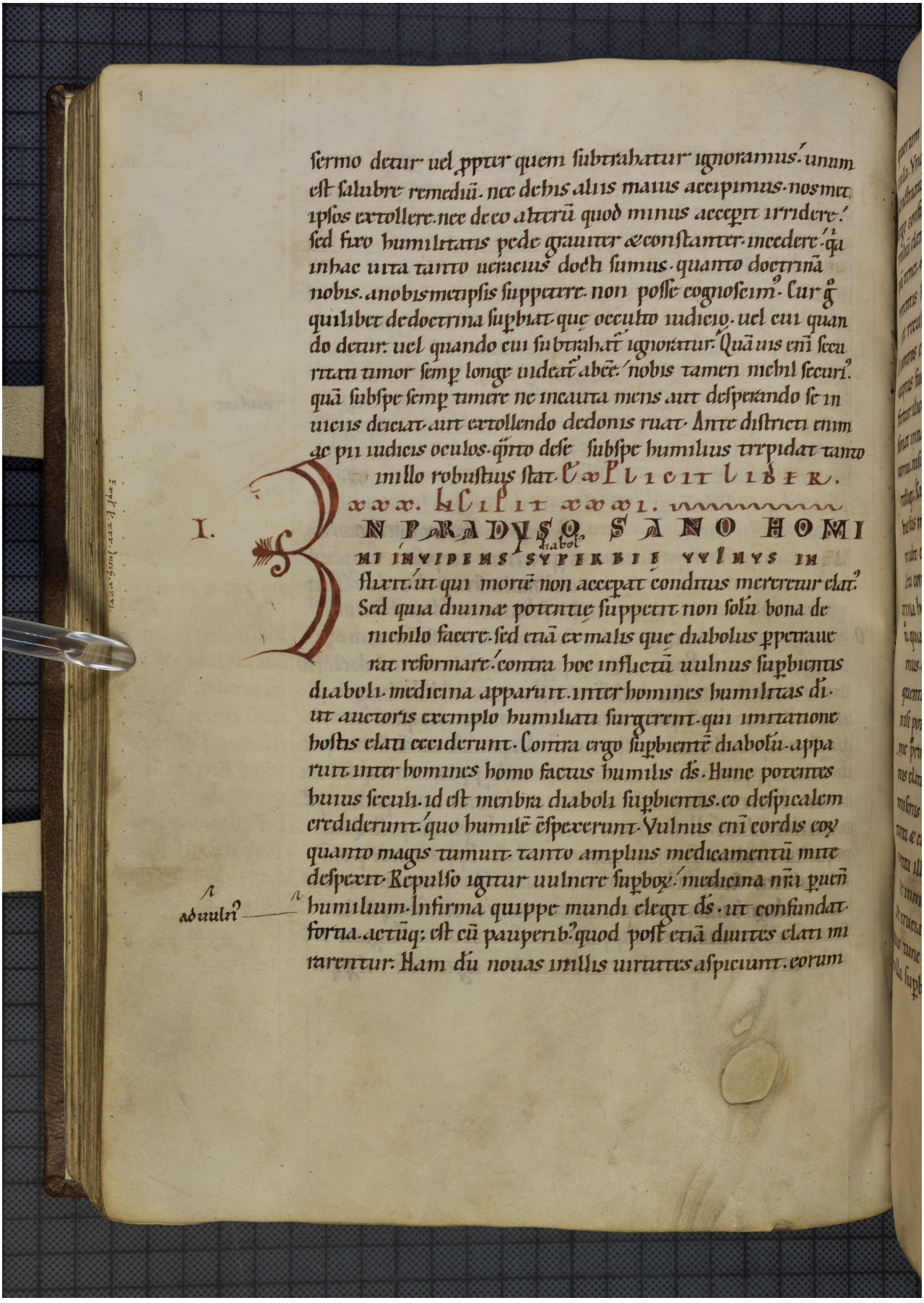

sermo detur uel ꝓpter quem subtrahatur ignoramus. unum
est salubre remediū. nec de his aliis maius accipimus. nos met
ipsos extollere. nec de eo alterū quod minus acceꝑit irridere.
sed fixo humilitatis pede grauiter & constanter incedere. qa
in hac uita tanto ueracius docti sumus. quanto doctrinā
nobis. a nobis metipsis suppetere. non posse cognoscimꝰ. Cur ḡ
quilibet de doctrina suꝑbiat. quę occulto iudicio. uel cui quan
do detur. uel quando cui subtrahat̄ ignoratur. Quā uis enī secu
ritati timor semꝑ longe uideat̄ abēe. nobis tamen nichil securiꝰ.
quā subspe semꝑ timere ne incauta mens aut desperando se in
uiciis deiciat. aut extollendo de donis ruat. Ante districti enim
ac pii iudicis oculos. q̄nto de se subspe humilius trepidat tanto
in illo robustius stat. Explicit liber.
xxx. Incipit xxxi.

I. In paradyso sano homi
ni inuidens diabolꝰ superbię uulnus in
flixit. ut qui mortē non acceꝑat conditus mereretur elatꝰ.
Sed quia diuinæ potentię suppetit non solū bona de
nichilo facere. sed etiā ex malis quę diabolus ꝑpetraue
rat reformare. contra hoc inflictū uulnus suꝑbientis
diaboli. medicina apparuit. inter homines humilitas dī.
ut auctoris exemplo humiliati surgerent. qui imitatione
hostis elati ceciderunt. Contra ergo suꝑbientē diabolū. appa
ruit inter homines homo factus humilis ds. Hunc potentes
huius seculi. id est membra diaboli suꝑbientis. eo despicalem
crediderunt. quo humilē c̄spexerunt. Vulnus enī cordis eoꝝ
quanto magis tumuit. tanto amplius medicamentū mite
despexit. Repulso igitur uulnere suꝑboꝝ. medicina nr̄a ꝑueñ
ad uulnꝰ humilium. Infirma quippe mundi elegit ds. ut confundat
fortia. actūq; est cū pauperibꝰ. quod post etiā diuites elati mi
rarentur. Nam dū nouas in illis uirtutes aspiciunt. eorum